

[Jørgen Estrup]

det meget langt bør blive ved med at være aftalestof. Men selvfølgelig skal vi have en minimumsbeskyttelse, som supplerer det, der måtte blive aftalt.

Endelig vil jeg blot sige, at der er andre enkeltheder i beslutningsforslaget, som vi fra radikal side givetvis vil være positive over for. Men der er også en tendens i forslaget, som er os imod, nemlig et vist formynderi, et vist bureaukrati, som specielt støder os, når det drejer sig om den omvendte bevisbyrde. Jeg mener ikke, at vi generelt skal bygge arbejdsmarkedets relationer på omvendt bevisbyrde – det ville være en meget farlig udvikling.

Bollmann (CD):

De foreliggende to forslag vedrører noget meget centralt på arbejdsmarkedet – ja, man kan vel næsten sige, at der er tale om forslag til ændringer, der vedrører arbejdsmarkedets grundlov. Når jeg har valgt at betragte dem under ét, er det, fordi jeg føler, at det mest markante er, at man ved at gennemføre disse forslag har frataget organisationerne deres ret til selv at aftale en meget væsentlig del af indholdet i overenskomsterne.

Jeg kan også sige det på en anden måde: I CD synes vi, at de fleste mulige spørgsmål på arbejdsmarkedet skal klares af parterne selv uden statens indblanding. Det troede vi egentlig også var Socialdemokratiets holdning, men vi kan få nye overraskelser hver dag.

Baggrunden for forslagene er angiveligt, at de nugældende regler er helt utilstrækkelige, men det synes jeg også er noget overdrevet. Jeg tror, at de i langt de fleste tilfælde fungerer efter hensigten. Der er ikke noget underligt i, at problemerne er størst i de områder, hvor der er svag beskæftigelse – det er vel nærmest logisk – men vi ser jo også, at problemerne mange steder kan løses lokalt. De lokale initiativer, der gennemføres rundt omkring for at afbøde virkningerne af masseafskedigelser, har været meget positive, og jeg synes ikke, de forslag, der foreligger her, ændrer den slags muligheder.

Men man fokuserer jo her på næsten konkret navngivne større afskedigelser, og det er klart, at ingen er uberørt af den slags store afskedigelser. Jeg synes dog, det er betegnende – men det er selvfølgelig ikke forslagsstillernes skyld – at det i dagspressen altid kun er mellemstore og større afskedigelser, man hører om. Jeg tror ik-

ke, der er ret mange, der kan huske, at de har hørt om større ansættelser – det får vi meget få meldinger om i dagspressen – men at sådanne ansættelser rent faktisk finder sted, er jo en kendsgerning. Så vidt jeg husker, viser beskæftigelsestallene for oktober kvartal 1987, at vi har sat rekord i antal beskæftigede her i Danmark, idet vi for første gang har haft over 2 millioner beskæftigede. Så der må altså være nogle, der ansætter, og ikke kun nogle, der afskediger.

Jeg lyttede også til, hvad fru Lilli Gyldenkilde sagde før om forskellen mellem funktionærer og almindelige arbejdere – hvis jeg må bruge den betegnelse her. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, om fru Lilli Gyldenkilde mener, at alle burde ansættes som funktionærer med de muligheder og pligter, det medfører. Jeg vil tillade mig at sige, at jeg ikke tror, alle medlemmer af forskellige organisationer selv ville være interesserede i det, men det er selvfølgelig kun et gæt eller et postulat.

Derudover mener jeg, at ministeren sagde noget meget væsentligt om virkningen af forslagets bestemmelser på mindre og mellemstore virksomheder, virksomheder i vækst. Jeg tror, at disse regler netop vil virke som en spændetrøje for den type virksomheder. Det er ikke nye regler og begrænsninger, man har brug for i den type virksomheder, og jeg er i hvert fald helt overbevist om, at de fleste af dem mener, at der er rigeligt med begrænsninger. Jeg tror heller ikke, at forslagene vil animere til flere nyan sættelser.

Jeg har forstået på ministeren, at der på visse områder er ændringer undervejs, aftalt af parterne på arbejdsmarkedet. Det finder vi positivt, og skulle der komme andre forslag fra parterne i fællesskab, vil jeg også gætte på, at ministeren vil se på dem med interesse.

Herudover vil jeg ikke gå ind på enkeltpunkter i forslagene, dem må vi se på i udvalget. Jeg vil da gætte på, at vi får bekræftet, at forslagsstillerne nok ikke har gennemskuet alle konsekvenserne af forslagene.

Med disse bemærkninger kan det vel ikke undre, at CD må afvise de to forslag.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil godt endnu en gang understrege over for hr. Bollmann, at Socialdemokratiet på in-